

det at bemærke, at adskillige — derunder meget væsentlige — Ting allerede er faldet i Pris. Jeg vil være tilbøjelig til at tro, at vi, naar dette Arbejde skal udføres, for mange Tings Vedkommende vil staa paa noget lavere Prisniveau end i dette Øjeblik, men naturligvis, nogen Sikkerhed i den Henseende kan ingen byde.

Men selv bortset fra alt dette, forekommer det mig, at der maa tages Hensyn til, at en Fortsættelse under de nuværende Forhold vil medføre en stadig Merudgift for Staten paa Grund af den upraktiske Indretning, hvorunder den nuværende Møntbygning lider. Spørgsmaalet kan derfor godt vendes om, saaledes at man i Stedet for at spørge, om man har Raad til at bygge, spørger, om vi har Raad til at lade være. Jeg er tilbøjelig til at tro, at vi ikke har Raad dertil. Ikke alene af Hensyn til, at Statslivet selvfølgelig maa føres videre, at vi skal have de nødvendige Omsætningsmidler, som Næringslivet kræver, men ogsaa af Hensyn til den Merudgift, som nu fremkaldes ved de upraktiske Indretninger, og som vilde kunne undgaas ved en anden og bedre Indretning. Derfor tror jeg, at man maa betænke sig meget paa at møde dette Lovforslag med Kulde eller maaske endog med Afslag. Det gamle maa nu en Gang vige for det nye, og naar der bliver bedre Arbejdsmuligheder i den nye Bygning end i den nuværende, synes jeg, at man maa støtte Ministeren i at faa dette Lovforslag gennemført. Der er jo udtalt, at man vil foreslaa Udvalg ved Behandlingens Slutning. Jeg finder det ganske naturligt, at en Sag som denne, der har saa mange Enkeltheder, underkastes Udvalgsbehandling, men jeg vil haabe, at Udvalgsbehandlingen bliver forholdsvis kort, saaledes at Finansministeren maa kunne se Lovforslaget vedtaget baade her og i det andet høje Ting inden Rigsdagssamlingens Slutning.

Hermed skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Leerbeck: Den nuværende Møntbygning i Holbergsgade, som i mange Aar har virket tilfredsstillende, er sikkert nu i høj Grad forældet saavel med Hensyn til Beliggenhed og Pladsforhold som Maskiner og Inventar, hvilket blandt andet gør sig gældende ved, at man ikke kan udmonte, hvad der for Tiden kræves. Flytningen af den kongelige Mønt vil særlig under de nuværende Forhold medføre store Udgifter. Jeg gaar dog, i Modsæt-

ning til den ærede Ordfører for Venstre (Jørgen Berthelsen), ud fra, at Overslaget er foretaget med de nuværende Priser for Øje, men der er naturligvis i vore Dage ingen Garanti for, at Priserne ikke stiger, hvis der hengaar for lang Tid, inden man paabegynder Byggeriet. Jeg gaar ogsaa ud fra, at den gamle Møntbygning maa kunne indbringe en væsentlig Del af Udgifterne. Da det, som den højtærede Finansminister, i Overensstemmelse med, hvad der fremgaar af Bemærkningerne, har fremhævet, er nødvendigt, at Bygningen flyttes og indrettes mere tidssvarende, end den for Tiden er, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie.

Finansministeren (Brandes): Jeg har haft Betæneligheder ved at fremsætte dette Forslag, fordi det drejer sig om en saa stor Sum. Som jeg tillod mig at sige ved Forelæggelsen, har jeg bestræbt mig for at give mine Kolleger et godt Eksempel med Hensyn til ikke at kræve andre Bevillinger, end der kan anses for strengt nødvendige. Saa vidt jeg ved, er det i min temmelig lange Ministertid den eneste Bygning, foruden Toldbodbygninger og lignende, som jeg har søgt at faa den høje Rigsdag til at vedtage. Jeg har ikke turdet lade være at fremsætte dette Forslag, fordi jeg anser den nuværende Møntbygning for ikke mere brugelig; og da der sikkert vil blive nedsat et Udvalg i Sagen, vil jeg straks invitere det til at bese den nuværende Møntbygning. Jeg tror da, at enhver vil gaa derfra med den Forestilling, at det er nødvendigt at bygge en ny Mønt, og at man snarere vil bebrejde mig, at jeg kommer for sent med Forslaget, end at jeg overhovedet forelægger det. I den gamle Bygning er Forholdene ikke saadan, som de skal være, naar den skal bruges til et saadant Arbejde, som Mønten skal præstere; de er usunde for Arbejderne, og skønt der, medens jeg har været Minister, er gjort ikke saa lidt for at forbedre de Arbejdsvilkkaar, under hvilke der maa virkes ved den nuværende Mønt, maa jeg dog sige, at de aldrig er blevet tilfredsstillende. Der er oven i Købet den Fare ved Mønten, at den ligger, hvor den ligger, og at Muligheden for voldeligt Indgreb i Mønten af forbryderisk Art ingenlunde er udelukket der, saaledes som man kunde udelukke det ved at anbringe Mønten et andet Sted.

Jeg indrømmer, at det er et meget betydeligt Beløb, det drejer sig om, 2 Mill.